

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-06-16
Besvaras senast
2021-06-30

Till utbildningsminister Anna Ekström (S)

2020/21:837 Könsneutrala förskolor

Sverige är på många sätt ett tämligen unikt land. Ständigt ser vi förekomsten av problematisering av ord, beteenden eller företeelser. När på allting kan problematiseras, inklusive självklarheter, och på många sätt uppmuntras också detta. Könspronomen har ifrågasatts då en marginell del av populationen påstår sig känna sig kränkt när dessa används. Detta har föranlett krav på att inte använda dessa utan i stället använda ord som man menar är könsneutrala, en företeelse som i vissa fall smittat av sig på myndigheter eller andra delar av den offentliga verksamheten i samhället.

I grund och botten är det inte fel att ifrågasätta språkbruk eller för den delen den omgivning vi lever i. Likaså ska var och en få rätten att leva sina egna liv och göra sina egna livsval – men det finns gränser. När den ovetenskapliga genusextremismen drabbar andra, i synnerhet helt oskyldiga barn, har det gått på tok för långt.

I Sverige kan vi glädjas åt att barnaga sedan länge är förbjudet i Sverige och att detta förbud är en självklarhet för de allra flesta svenskar. Frågan är dock varför man samtidigt fullt ut tillåter psykologiska genusexperiment på oskyldiga barn. Det finns nu ett antal vittnesmål från så kallade genusförskolor som pekar på just detta och som märkligt nog inte har diskuterats särskilt mycket. I ett sunt samhälle skulle personer som systematiskt utsätter barn för psykisk misshandel ställas inför rätta, men i Sverige bedriver några av dessa helt öppet skolverksamhet för småbarn som till råga på allt finansieras med offentliga medel.

Det är Skolinspektionen som ansvarar för tillsynen av kommunala förskolor (och för hur kommuner sköter tillsynen av friskolor) och att de följer det som anges i skollag och läroplan. Till följd av de vittnesmål vi hört vet vi dock att nuvarande system är otillräckligt. Det är därför upp till regeringen att förändra en destruktiv och uppenbart skadlig struktur.

Med anledning av detta vill jag fråga utbildningsminister Anna Ekström:

1. Är ministern nöjd med det regelverk som finns i dag som rör så kallade könsneutrala förskolor eller kan ministern tänka sig att se över de lagar

och regler som gäller för förskoleverksamheten?

2. Anser ministern att förekomsten av så kallade könsneutrala förskolor rimmar väl med förskolans läroplan (SKOLFS 2018:50), och ser ministern något problem med förekomsten av dessa?

.....
Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders